

Nøgd við Stoltenberg

Nú minni enn eina viku undan norska stórtingsvalinum vísir ein meiningakanning, at næstan annarhvør normaður er nøgdur við avrikið hjá verandi forsætisráðharranum, Jens Stoltenberg. 48 prosent siga, at hann hevur roynst væl sum stjórnarleiðari, meðan 40 prosent siga hann hava verið meðalgóðan. 10 prosent halda lítið um avrik hansara. Ikki óvæntað er forsætisráðharrin serliga væl umtóktur millum egnar veljarar, men merkisvert er tað, at bara seks prosent av veljarunum hjá andstøðuflokkinum Høgra eru misnøgd við arbeiðið hjá Stoltenberg.

Tøma arbeiðsloysisgrunnin

Í lötuni renna so nógvior pengar úr tí íslenska arbeiðsloysisgrunninum, at fær hann ikki eina innspræning frá ríkiskassanum, verður grunnurin tómur næsta ár. Tað skrivur Morgunblaðið. Sagt verður, at síðsta mánaðarskiftið rindaði grunnurin næstan tvær milliardir íslenskar krónur í arbeiðsloysisstuðuli, og at tað var 60 milliónir meiri enn mánaðin undan. Higartil í ár hevur grunnurin goldið 16 milliardir krónur, og við verandi gongd kemur talið upp á 26 milliardir íslenskar krónur, tá árið endar. Til sammetingar nevnr Morgunblaðið, at skattahækkingar og annað geva ríkiskassanum 22 milliardir íslenskar krónur í ár.

Vælfærdarferoyar í fillum:

Fótarøkt má ómøgligt sparast

Kristianna Rein, forkvinna í diabetesfelagnum, heldur sera lítið um ætlanirnar hjá almannaráðnum at strika stuðulin til fótarøkt hjá diabetikarum. – Tað kann verða, at mann sparir eina millión við at strika stuðulin til fótarøkt, men tað kann kosta fyra milliónir í amputatiónum av fótum, sigur hon. Jens Andreasen, deildarlækni á landssjúkrahúsinum, heldur ætlanirnar vera keðiligar

VIÐGERÐ

Eiríkur í Jákupsstovu
eij@sosialurin.fo

Fríggjadagin skrivaði Sosíalúrin millum annað um støðuna hjá diabetikarum í Føroyum, og hvørjar sparingar hava rakt hesar sjúklingar. Eitt av hesum evnum eru ætlanirnar hjá almannaráðnum at spara fótarøktinahjádiabetessjúklingum burtur.

Kristiann Rein, forkvinna í diabetesfelagnum, mótmælir harðliga hesum spariætlanum.

Sambært forkvinnuni í diabetikarafelagnum kann inntrivið geva eina samlaða

sparing upp á 1,4 millión, men onga veruliga sparing.

– Taka vit donsk tøl og leggja tey til føroysk viðurskifti, so merkir fótarøktin, at eini fyra fólks sleppa undan at missa ein gongulim, tí tey fáa fótarøkt, sigur Kristianna Rein.

Viðari greiðir hon frá, at øll tilgongdin í einari amputatión kostar umleið eina millión, og tí verður ongin sparing.

–Tað kann vera, at mann sparir eina millión við at skera fótarøktina, men tað kann kosta fyra milliónir í amputatiónum av fótum, sigur hon.

Fótarøkt kostar landinum umleið 2000 krónur um árið fyri hvønn brúkarar, og tað eru eini 700, ið nýta hetta tilboð. Tí er tað, at Kristianna Rein metir samlaðu sparingina vera 1,4 millión krónur.

Ikki kosmetikkur

Jens Andreasen, deildar-

lækni á diabetesambulatorium á Landssjúkrahúsinum, vísir á, at argumentið í uppskotinum fyri at skerja fótarøktina, sum sambært diabetesfelagnum er, at tað er eitt slag av kosmetiskari viðgerð, als ikki heldur.

– Um tey siga, at tað er kosmetisk viðgerð, so er tað púra skeivt. Hetta er fyriryrgjandi viðgerð, sum

ger lívið hjá diabetikarum nógv lættari. Tó eru tað helst ikki heili fyra amputatiónir, sum vera fyrirbirgjar árliga, men vit síggja ikki sár á sama hátt, sum vit ofta síggja í øðrum londum. So tað er heilt víst, at hesar møguligir skerjingar eru øgiliga keðiligar, sigur Jens Andreasen.

Ikki spurd

Uppskotið um at skerja stuðulin til fótarøkt er ikki komið so langt, men hoyringsfreistin var úti fyri nøkrum døgum síðan, og pensjónistafelagið mótmælti 31. august hesum uppskoti almannaráðnum at broyta kunngerð um hjálparráð.

Pensjónistafelagið vísti á, at tað ikki var tilskilað,

hvør skuldi bera kostnaðin av hesi viðgerð, og tí metir felagið, at kostnaðurin verður lagdur út til brúkaran.

– Vit eru als ikki spurd um hetta uppskotið, og tað undrar okkum, tí diabetikarar fara veruliga at merkja hetta inntrivið. Tað virkar sum, at landið spakuliga vilja taka alt frá diabetikarum, sigur Kristianna Rein.

Í hesum sambandi vísir hon sparingarnar í heilivági og skerjingini av kosttilskotinum.

Rósa Samuelson, landstýrskvinna við almannamálum, vil í lötuni ikki gera viðmerkingar til málini, sum vóru borin fram fríggjadagin, men staðfestir, at hon vil at gera viðmerkingar seinni.

Kristianna Rein, forkvinna í diabetesfelagnum, heldur ætlanirnar við at strika stuðulin til fótarøkt hjá diabetikarum eru katastrofalar

Kunnu missa gongulimir

Fær ein diabetessjúklingur eitt sár á beinið ella fótin, so sæst bara ein lítill partur av sárinum. Kroppurin hjá sjúklinginum megna ikki at grøða sárin, og so spreiddir sári seg í kroppinum. Bruni kemur í, og tá kann hetta hava við sær, at sárið spreiddir seg til beinagrindina, og tá má gongulimurin skerast burtur.

– Tey leggja upp til, at sjúklingarnir sjálvir skulu taka sær av síni fótarøkt, men diabetikarar eru ofta komnir upp í árin, og hava trupulleikar við eygunum, samstundis, sum motorikkurin hjá teimum ikki er so góður, og tí kunnu tey illa gera nakað sjálvi, sigur Kristianna Rein.